

دستیابی به اطلاعات دقیق پیش شرط اقدام مؤثر در حوزه معیشت مردم

صفحه ۲

روییو و فیدان درباره ایران رایزنی کردند

صفحه ۱

حاکمیت حق مردم است مردم سالاری

چهارشنبه ۲۷ فروردین ۱۴۰۴ - ۱۷ شوال ۱۴۴۶ - ۱۶ آوریل ۲۰۲۵ - سال بیست وچهارم - شماره ۶۵۱۵ - ۱۲ صفحه - ۱۵۰۰۰ تومان

رهبر انقلاب در دیدار مسئولان ارشد سه قوه:

به مذاکرات ایران و آمریکا نه خیلی خوشبین و نه خیلی بدبینیم

صفحه ۲

نایب رئیس هیات مدیره انجمن صنفی نیروگاه‌های ایران مطرح کرد

نیاز صنعت برق به سالانه ۳ میلیارد یورو سرمایه‌گذاری

صفحه ۷

ایران به ۳ دلیل پیروز مذاکرات در دور اول

اندیشکده شورای روابط خارجی در یادداشتی درباره اولین دور از گفت‌وگوهای غیرمستقیم میان تهران و واشنگتن تاکید کرد ایران به وضوح برنده این دور از مذاکرات بود. اندیشکده آمریکایی در یادداشت تحلیلی خود نوشت: مذاکرات هسته‌ای تهران و واشنگتن روز شنبه در منقط با میناجی‌گری وزیر امور خارجه عمان آغاز شد. واضح است که دور اول گفت‌وگوا به نفع ایران تمام شد. اول اینکه...

صفحه ۱۰

توانایی بخش خصوصی برای مدیریت اقتصاد

گروه اقتصادی: رئیس اتاق بازرگانی ایران تصریح کرد: شرایط فعلی در شأن ملت شریف ایران نیست و باید شاهد تحولی اساسی در جهت ارتقای رفاه عمومی باشیم. به گزارش «مردم سالاری»، صمد حسن زاده روز سه‌شنبه در نشست صمیمی با اصحاب رسانه افزود: رسانه‌ها را کان اصلی حفظ و ثبات شاخص‌های اجتماعی و اقتصادی کشور محسوب می‌شوند، اصحاب رسانه با علم و کارشناسی خود در...

صفحه ۶

عسویه نهمین مقصد تورهای نظارتی قوه قضائیه

گروه سیاسی: علی ودایع – عسویه: نهمین تور نظارتی قوه قضائیه با حضور بیش از ۴۰ خبرنگار و عکاس از ۳۰ رسانه مختلف جهت بازدید از اقدامات قضایی انجام شده در عسویه استان بوشر در حال برگزاری است. این تور نظارتی به منظور آگاهی‌رسانی و اطلاع‌رسانی دقیق از اقدامات دستگاه قضایی در عسویه ...

صفحه ۲

یادداشت

دیپلماسی عمومی و خطر رویاپردازی دیپلماتیک

محسن عسگریان

عطفی در سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران تلقی شد. با این حال، نحوه بازنمایی این توافق در چانه‌زنی مؤثر در سطح بین‌المللی است. در این میان، دیپلماسی عمومی به‌عنوان ابزار برای مدیریت هم‌زمان این دو سطح، اهمیت روزافزونی یافته است. تجربه جمهوری اسلامی ایران در مذاکرات هسته‌ای، به‌ویژه پس از توافق برجام و تعامل با کشورهای اروپایی پس از خروج ترامپ از این توافق، نشانگر پیامدهای گاه پرهزینه عدم توازن در این حوزه است. این یادداشت، با اتکا به چارچوب نظری روابط بین‌الملل، به بررسی ابعاد این مسئله در بستر مذاکرات جاری فی ما بین دولت ایران و ایالات متحده می‌پردازد.

۱- چارچوب مفهومی

مطابق نظریه «بازی دوطرفه»، مذاکره‌کننده در تعامل با دو سطح داخلی و بین‌المللی، باید هم‌زمان رضایت هر دو طرف را تأمین کند. در این راستا، مدیریت انتظارات داخلی به‌عنوان بخشی از راهبرد دیپلماسی عمومی، تعیین‌کننده ظرفیت مانور در سطح بین‌الملل است. همچنین نظریه‌های نواقع‌گرایانه با تأکید بر ساختار نظام بین‌الملل و فشارهای ناشی از آن و نیز تحلیل‌های سازه‌نگارانه با تمرکز بر ساخت اجتماعی ادراکات، نقش مهمی در فهم پویایی‌های مذاکرات ایفا می‌کنند.

۲- تاکتیک‌های متغیر طرف آمریکایی

تجربه تعامل برخی از دیگر کشورهای به‌اصطلاح تجدیدنظر طلب در جامعه جهانی با دولت دونالد ترامپ به‌ویژه در دوره پیشین، نشان داد که او از تکنیک‌هایی همچون ایجاد فضای مثبت اولیه، وعده‌های مبهم و سپس تغییر ناگهانی مواضع با هدف تحمیل مطالبات جدید بهره می‌برد؛ الگویی که می‌توان آن را نوعی «سیاست متغیر مبتنی بر فشار تدریجی» نام نهاد. در این مدل رفتاری، ایجاد توقع توافق در افکار عمومی طرف مقابل، به ابزاری برای افزایش هزینه‌های عدم توافق تبدیل می‌شود؛ چراکه مخاطب، در شرایطی که امید به حل و فصل قریب‌الوقوع منازعه دارد، کمتر آمادگی پذیرش شکست مذاکره را دارد و در نتیجه، انعطاف‌پذیری بیشتری از خود نشان می‌دهد. در همین ارتباط، مطالعات موردی مربوط به رفتار دولت ترامپ در حوزه سیاست خارجی، نشان‌دهنده بهره‌گیری از الگویی خاص خود موسوم به «فشار هوشمند همراه با وعده‌های اولیه» است. ترامپ، همان گونه که تلویحا در کتاب هنر معامله خود به آن اشاره کرده، در ابتدا با نمایش حسن نیت اولیه، به ایجاد انتظارات مثبت در طرف مقابل می‌پردازد و سپس با طرح مطالبات جدید، معادله مذاکره را دگرگون می‌ساخت. این تاکتیک، در صورت عدم هوشیاری طرف مقابل، می‌تواند به افزایش فشار داخلی برای پذیرش مطالبات یک‌جانبه منجر شود.

۳- تجربه برجام و پیامدهای انتظارات غیرواقعی

توافق برجام که در سال ۱۳۹۴ میان ایران و گروه ۱+۵ منعقد شد، به ادعای بسیاری از تحلیل‌گران و متخصصین روابط بین‌الملل و سیاست خارجی نقطه

گزارش روز

تأثیر اختلافات آمریکا و اروپا بر خاورمیانه

کرد که «سوریه مشکل آمریکا نیست.» بسیاری از تحلیل‌گران در واشنگتن پیش‌بینی می‌کنند که دولت ترامپ طی چند سال آینده نیروهای آمریکایی را از شرق سوریه خارج خواهد کرد زیرا آمریکا به سمت آسیا متمایل می‌شود. برخلاف اروپایی‌ها، ترامپ تحریم‌های زیادی را لغو نکرد و از تعهد هرگونه کمک جدید خودداری کرد. یک مقام ارشد آمریکایی گفت که دولت نسبت به گذشته «فراطبی» رژیم سوریه و سوابق حقوق بشر آن تردید دارد.

دوباره بازکرده است، دولت ترامپ حتی حاضر نشده با دولت جدید سوریه نشست داشته باشد. جالب اینجاست که نماینده ویژه ترامپ برای خاورمیانه، استیو ونکوف، در فوریه به یک سازمان آمریکایی-یهودی گفت که سرانجام ممکن است سوریه و لبنان هر دو توافق‌نامه‌های عادی‌سازی با اسرائیل امضا کنند.

هم‌زمان منابع مطلع در واشنگتن گفته‌اند که ممکن است دولت ترامپ تسهیلات و روابط بهتر با سوریه را مشروط بر امضای توافقات ابراهیم کند.

غزه

توجه اروپایی‌ها بیشتر معطوف به غزه و بازسازی آن پس از پایان جنگ است. اروپایی‌ها ایده ترامپ مبنی بر اخراج فلسطینی‌ها از غزه و «هالکتیت» آن توسط ایالات متحده را رد کردند.

چرا که آنها این طرح را ناقض قوانین بین‌المللی می‌دانند و بر این باورند که تلاش برای رسیدن به راه‌حل دو دولتی را مختل می‌سازد.

پس از انتقاد از مطرح ترامپ در فوریه، وزرای خارجه آلمان، فرانسه، ایتالیا و بریتانیا از طرح مصر که در مارس توسط رهبران عرب تصویب شد، حمایت کردند. اگر این طرح پیش برود، کشورهای اروپایی کمک مالی خواهد کرد، زیرا سیاست اروپا تثبیت غزه و در نهایت قراردادن آن تحت کنترل تسکیلات خودگردان فلسطینی هستند.

سیاست‌های اروپایی به نفع کمک‌های بازسازی برای غزه است، اما به‌احتمال زیاد ایالات متحده هیچ کمکی به بازسازی غزه نخواهد کرد؛ بنابراین کشورهای شورای همکاری باید بخش عمده‌ای از ۵۳ میلیارد دلار کمک بازسازی برای بازسازی غزه بر اساس طرح مصری را تأمین کنند.

اسرائیل

نگرش اروپایی‌ها نسبت به اسرائیل به دلیل روابط برترنش بین اروپا و ایالات متحده تغییر نخواهد کرد، اما تقاط تنش بین اروپا و اسرائیل شروع به ظهور کرده‌اند. هر کشور اروپایی رابطه دوجانبه خاص خود با اسرائیل دارد. اسپانیا و ایرلند، انتقاداتی نسبت به اسرائیل دارند.

شایان ذکر است که رهبران سیاسی ارشد هر دو حزب در واشنگتن به‌تدریج از راه‌حل دو دولتی فاصله می‌گیرند. در شرایط سیاسی کنونی، واشنگتن احتمالاً الحاق بخشی از غزه و کرانه باختری توسط اسرائیل را به رسمیت خواهد شناخت.

ادامه در صفحه ۱۱

«زابت ورد» در مقاله می‌نویسد؛ چالش‌های روابط بین ایالات متحده و اروپا، تغییرات در سیاست‌های نظامی و اقتصادی اروپا را تسریع می‌کند که به‌زودی بر روابط آن با همسایگانش در خاورمیانه و شمال آفریقا تأثیر خواهد گذاشت. امروز اروپا بر تقویت قدرت نظامی خود تمرکز کرده تا وابستگی‌اش به ایالات متحده را کاهش دهد، اما این تغییرات که شامل تقویت پایگاه نظامی، تولید سلاح‌های باکیفیت بالا و بسیج ... است به یکباره اتفاق نخواهد افتاد.

در نتیجه، بسته‌های کمک اقتصادی اروپا به خاورمیانه ممکن است کاهش یابد؛ زیرا اولویت‌ها در قاره از قدرت نرم به قدرت سخت تغییر می‌کند. اما این به معنای آن نیست که اروپا از این منطقه عقب‌نشینی خواهد کرد. برای خاورمیانه

یک جنبه مثبت وجود دارد، زیرا پایتخت‌های اروپایی به دنبال شراکت با کشورهای مهم عربی خواهند بود که اولویت‌های جدید آن‌ها را تکمیل می‌کند. در ذیل برخی از اختلاف ایالات متحده و اروپا که می‌تواند بر خاورمیانه تأثیر بگذارد، آمده است.

ایران

واشنگتن و کشورهای مهم اروپایی بر این نکته توافق دارند که ایران نباید سلاح هسته‌ای داشته باشد و تحریم‌ها ابزار مهمی برای فشار هستند. این حال، بهبود روابط بین واشنگتن و مسکو و این ایده که روسیه – که تهدید جدی برای امنیت اروپا است – می‌تواند نقش میناجی را با ایران ایفا کند، برخی از تحلیل‌گران اروپایی را نگران کرده است.

ایران به روسیه هزاران پهپاد برای حمله به اهداف اوکراینی ارائه داده و به برنامه تولید پهپاد روسیه کمک کرده است. کشورهای اروپایی به‌ویژه نسبت به اظهاراتی که از مسکو و واشنگتن صورت می‌گیرد، بدبین خواهند بود و سعی خواهند کرد هر توافقی که بین واشنگتن، مسکو و تهران شکل می‌گیرد را تحت‌تأثیر قرار دهند.

کشورهای اروپایی برای افزایش نفوذ خود در این سه کشور، احتمالاً با بازیگران تأثیرگذار منطقه مانند عربستان سعودی و امارات متحده عربی که هدف مشترکی در جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای اروپایی را تشویق می‌کند تا شرکت خواهند کرد، انتقادات خود از این حمله را کاهش خواهند داد تا خشم دولت ترامپ را بیشتر برانگیخته نکنند، زیرا هنوز به حمایت مستمر ایالات متحده از اوکراین وابسته هستند.

کاهش کمک‌های اقتصادی

مهم‌تر از همه، تهدید ناشی از روسیه تقریباً تمام کشورهای اروپایی را تشویق می‌کند تا بودجه‌های نظامی خود را افزایش و بودجه‌های کمک اقتصادی خارجی را کاهش دهند.

بروگل؛ موسسه تحقیقاتی مالی مستقر در بروکسل در فوریه تخمین زد که هدف اعلام شده اورسولا فون درلاین رئیس کمیسیون اروپا، برای افزایش بودجه‌های نظامی در اروپا به حدود

ادامه در صفحه ۳